

[Edvard Sørensen.]

særlige Forhold, skal det offentlige træde til. Det er Linien i den sociale Lovgivning, vi har, og efter min Opfattelse bør det ogsaa være Linien i Fremtiden, at den første Pligt, en Borger har, er den at forsørge sig og sine, men hvis han ikke kan, maa det offentlige træde til. Med det Kendskab, jeg har til Kommunestyre her i Danmark, vil jeg tro, at de Tilfælde, som det ærede Medlem Fru Alvilda Larsen omtalte, ikke under nogen Form vil faa Retsvirkninger. Hvis det er en Enke, der kommer i Vanskeligheder paa Grund af, at Forsørgeren er faldet bort, kender jeg i alt Fald intet Tilfælde, hvor noget saadant har medført Retsvirkninger.

Det ærede Medlem Hr. Hoff ønskede, at man nu igen reviderede Valglisten. Over for det vil jeg gerne som min Opfattelse fremhæve, at her gælder det samme, at enhver Borger maa have en Pligt, hvis han vil have en Ret, og i dette Tilfælde er Pligten den selv at undersøge, om man er optaget paa Valglisten.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Det forekommer mig helt urimeligt, at Venstre vil hævde det Standpunkt, at naar Folk uden egen Skyld er fattige og maa gaa til det offentlige om Hjælp, skal man af den Grund tage Valgretten fra dem. Jeg synes, det er helt meningsløst og urimeligt. Jeg synes, at de Grupper, som her undtages, er dem, der kan være Tale om at undtage, men at de Grupper, som dette Lovforslag omfatter, ikke skulde have Valgret i Fremtiden ogsaa, det synes jeg er helt urimeligt.

Arbejds- og Socialministeren (Hedtoft-Hansen): Jeg vil gerne takke samtlige Partiers Ordførere for den velvillige Modtagelse, man har givet det foreliggende Lovforslag. De sidste korte Bemærkninger her kunde jo foranledige en større Diskussion om Sociallovgivningens Principper i Almindelighed; en saadan skal jeg dog afholde mig fra og vil blot gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, der var betænkelig med Hensyn til nærværende Lovforslags Bestemmelser om Eftergivelse af Kommunehjælp over for de Borgere, som havde forsømt at sygeforsikre sig.

Det er de Bestemmelser, der findes i Forsorsgslovens § 306, Stk. 2, om Fattig-

hjælps Virkninger af Sygehjælp. Jeg vil, foranlediget heraf, gerne have Lov til at sige, at det efter min Opfattelse ikke kan nægtes, at denne Formulering ofte rammer meget haardt. Jeg tænker her paa de Folk, der efter Indførelsen af de strenge Regler i 1942 ikke har Mulighed for at gardere sig mod Fattighjælpsvirkningen af Sygehjælp, fordi de ikke er kommet i Sygekasse. Ungdommen har ikke Pligt til at melde sig før det 21de Aar. De unge regner i Almindelighed med, at Sygdom ikke vil ramme dem, og det hænder derfor, at de venter med at bringe deres Sygeforsikring i Orden, til de er 21 Aar. Bliver de syge forinden, maa Virkningerne af den Hjælp, de faar, naar de er mellem 15 og 18 Aar, komme til at ramme Forældrene, som har Forsørgelsespligten. Jeg er klar over, at Sygehjælpen efter § 306, 2det Stykke, ligger mellem de to klare Grupper af Tilfælde, hvor der paa Grund af Befrielsen fra alle Sider er Enighed om, at Eftergivelse maa finde Sted. Indførelsen af de skærpede Regler i 1942 har medført Overgangsvanskeligheder, idet det tager Tid, inden det gaar op for Befolkningen, at Sygeforsikring er nødvendig, hvis de skal undgaa i Trangstilfælde at faa Kommunehjælp under Sygdom, og disse Grupper er derfor medtaget med velberaad Hu i Forslaget, og jeg finder det fuldt forsvarligt.

Det ærede Medlem gjorde derefter nogle Bemærkninger om, at Lovforslaget kunde komme til at udskyde Tidspunktet for Valget. Det tror jeg nu ikke. Jeg kan roligt sige, at det har været diskuteret meget nøje i Regeringen. Efter alt foreliggende vil det Valg, vi alle er enige om at ønske hurtigst muligt, formentlig ikke kunne finde Sted før i Slutningen af Oktober, fordi de Ting, den nuværende Regering er enig om at maatte ønske gennemført i Henhold til det af Statsministeren i Aabningstalen fremsatte Program, ikke er færdigbehandlet endnu i dette Øjeblik og formentlig ikke vil kunne gøres færdige før paa et saadant Tidspunkt, at Folketingsvalget altsaa først vil kunne komme i Slutningen af Oktober eller Begyndelsen af November; og det var først efter, at vi i Regeringen var blevet klar herover, at samtlige Partier i Regeringen enedes om Fremsættelsen af det Forslag, jeg her har den Ære at forsvare.

Jeg tror derfor ikke, at man kan anføre, at dette Lovforslag vil udskyde Tidspunktet for Valget. Derimod maa jeg bøje mit Hoved og tage imod den Reprimande, der gives mig for Lovforslagets sene Fremsættelse. Ansvarret derfor er mit. Jeg er